Lieta Nr.11130074713

K39-0255-14

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Valmierā, 2014.gada 19.maijā

Valmieras rajona tiesa:

tiesnesis J.Grīnbergs

ar sekretāru S.Ādamsoni,

piedaloties prokurorei S.Kristapai

aizstāvei /aizstāve/

atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu /pers. B/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 269.panta pirmās daļas.

Aprakstošā daļa

/pers. B/ (turpmāk apsūdzētais) izdarīja uzbrukumu varas pārstāvim- valsts amatpersonai, sakarā ar tās likumisku dienesta darbību.

Tā apsūdzētais 2013.gada 30.augustā pēc plkst.20.30, būdams alkohola ietekmē, atrodoties sabiedriskā vietā- /adrese/ mājas iekšpagalmā, pēc tam, kad uz iepriekšminēto vietu, saistībā ar iedzīvotāju sūdzību par personu, tajā skaitā, /pers. B/ alkohola lietošanu sabiedriskā vietā, bija ieradušies Valmieras pilsētas pašvaldības policijas inspektori Valsts amatpersona un /pers.C/, kuri skaidroja pārkāpuma apstākļus, tajā skaitā, par /pers. B/ izdarīto 19.04.2007. Valmieras pilsētas pašvaldības Saistošo noteikumu Nr.35 „Par sabiedrisko kārtību Valmieras pilsētā" 3.20.1. punkta pārkāpumu, proti, par dabisko vajadzību kārtošanu, ārpus tam speciāli paredzētām vietām, apsūdzētais izrādot necieņu pret valsts amatpersonu, pielietojot vardarbību, uzbruka varas pārstāvim - valsts amatpersonai Valmieras pilsētas pašvaldības policijas inspektoram /pers.C/, kuram ar roku tīši vienu reizi iesita pa vēderu, nodarot fiziskas sāpes un apdraudot viņa veselību, sakarā ar tā likumisku dienesta darbību, jo /pers.C/ pildīja savus tiešos amata pienākumus, kas noteikti Likuma „Par policiju" 9.panta 2.daļas 4.punktā - kontrole pār to, kā tiek izpildīti pašvaldību apstiprinātie noteikumi, par kuru pārkāpšanu paredzēta administratīvā atbildība, kā arī naudas sodu uzlikšana par šo noteikumu pārkāpšanu un to piedzīšana, kā arī Valmieras pilsētas pašvaldības policijas nolikuma 2.3.1. punktā noteiktos pienākumus - normatīvo aktu, tajā skaitā, Pašvaldības domes lēmumu un saistošo noteikumu, par kuru pārkāpšanu paredzēta administratīvā atbildība, izpildes kontrole.

Ar šādu rīcību /pers. B/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma (turpmāk KL) 269.panta pirmā daļā.

Cietušais /pers. C/ lietā pieteicis mantiskās kompensācijas pieteikumu Ls 1000 apmērā, kas atbilst EUR 1422,87.

Motīvu daļa

Tiesas sēdē apsūdzētais savu vainu uzrādītā apsūdzībā atzina pilnībā un norādīja, ka, izskatot lietu tiesā, nav nepieciešams veikt pierādījumu pārbaudi. Tiesa izskaidroja apsūdzētam pierādījumu pārbaudes neveikšanas procesuālās sekas. Pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai piekrita arī cietušais un prokurors.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma (turpmāk KPL) 499.pantu tiesa nolēma lietā attiecībā uz visu apsūdzību neveikt pierādījumu pārbaudi, jo apsūdzētais savu vainu atzina un tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes neradās šaubas par viņa vainu šī noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā.

Tiesa konstatē, ka apsūdzētā darbības ir pareizi kvalificētas pēc KL 269.panta pirmās daļas, jo viņš tīši veica uzbrukumu (iesita) varas pārstāvim- pašvaldības policistam saistībā ar pēdējā likumisko darbību veikšanu sabiedriskās kārtības nodrošināšanai. Par izdarīto noziedzīgo nodarījumu apsūdzētais ir sodāms.

Saskaņā ar KL 46.panta regulējumu, nosakot apsūdzētam piemērojamā soda veidu un mēru, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, apsūdzētā personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus. Izvērtējot soda veidu un tā apmēru, tiesa vadās arī no KL 35.panta otrās daļas un piemēro tādu sodu, lai tas sasniegtu likumā noteikto mērķi.

Saskaņā ar KL 7.pantu apsūdzētais ir izdarījis tīšu smagu noziegumu. Noziedzīgā nodarījuma rezultātā cietušajam ir radīts veselības apdraudējums, miesas bojājumi nav konstatēti.

Pārbaudot apsūdzētā personību, noskaidrots, ka viņš agrāk ir vairākkārt tiesāts, uz noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdi sodāmība

nav dzēsta, pēdējo reizi tiesāts ar 2014.gada 20.februāra Valmieras rajona tiesas spriedumu pēc KL 176.panta pirmās daļas ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu ar policijas kontroli uz 1 gadu, administratīvi sodīts, sastāvējis psihiatra uzskaitē ar diagnozi: emocionāli trula tipa psihopātija, sastāv narkologa uzskaitē diagnozi: alkohola atkarība, no ieslodzījuma vietas raksturojas kopumā negatīvi, pēc paša vārdiem- pirms aizturēšanas strādā gadījuma darbus.

Tiesa saskaņā ar KL 47.panta otro daļu apsūdzētam kā atbildību mīkstinošo apstākli atzīst- vaļsirdīga atzīšanās un izdarītā nožēlošana. Saskaņā ar KL 48. panta pirmās daļas 1.punktu apsūdzētam kā atbildību pastiprinošo apstākļi tiesa atzīt- noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu, saskaņā ar KL 48. panta pirmās daļas 12.punktu kā atbildību pastiprinošo apstākļi tiesa atzīt - noziedzīgais nodarījums izdarīts alkohola ietekmē.

Ņemot vērā norādītos apstākļus, tiesa atzīst, ka apsūdzētais sodāms ar inkriminētā panta sankcijā paredzēto sodu- brīvības atņemšanu uz 5 mēnešiem. Tiesa šādu soda veidu un mēru atzīst par taisnīgu un samērīgu izdarītam noziedzīgam nodarījumam un apsūdzētā personībai.

Saskaņā ar KL 50.panta piekto daļu tiesa šim sodam daļēji pieskaita neizciesto sodu pēc 2014.gada 20.februāra Valmieras rajona tiesas sprieduma un galīgo sodu nosaka brīvības atņemšanu uz 1 gadu un 3 mēnešiem ar policijas kontroli uz 1 gadu.

Saskaņā ar KL 52.panta piekto daļu soda termiņā ieskaitāms krimināllietā aizturējumā un apcietinājumā pavadītais laiks.

Tā kā kriminālliet as iztiesāšana pēc būtības ir pabeigta un apsūdzētajam tiek noteikts ar brīvības atņemšanu saistīts sods, līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim apsūdzētam saglabājams drošības līdzekli – apcietinājums.

Apsūdzētais tiesas procesā daļēji atzina cietušā mantiskās kompensācijas pieteikumu. Paskaidroja, ka piekrīt, ka cietušam būtu tiesības saņemt šādu kompensāciju, nepiekrita cietušā pieprasītās kompensācijas apmēram, apmērs, viņa ieskatā, varētu būt Ls 300-400.

Tā kā mantiskās kompensācijas jautājums neietekmē celto apsūdzību, tiesa šajā daļā lietā veica pierādījumu pārbaudi.

Tiesa atzīst par pamatotu un daļēji apmierina cietušā /pers. C/ mantiskās kompensācijas pieteikumu, kas pamatota kā morālā kaitējuma atlīdzinājums.

Mantiskās kompensācijas pieteikumā (lietas lapa 8), cietušais ir norādījis, ka 2013.gada 30.augsutā pēc saņemtā sitiena no apsūdzētā griezies pēc medicīniskās palīdzības slimnīcā, tajā dienā ilgstoši sajutis sāpes nabas rajonā. Ar lietā veiktās tiesu medicīniskās ekspertīzes atzinumu (lietas lapa 13), secināts, ka /pers. C/ miesas bojājumi nav konstatēti, cietušā sūdzības gan neizslēdzot iespēju, ka viņš varējis saņemt sitienu pa vēderu un labo ceļa locītavu norādītos apstākļos.

Tiesas sēdē, pamatojot morālā kaitējuma kompensācijas pamatotību un kompensācijas apmēru, cietušais paskaidroja, ka notikušais ir bijis sava veida pazemojums un psiholoģisks pārdzīvojums. Pēc tam kolēģi esot interesējušies par notikušo, tas radījis atkārtotu pārdzīvojumu. Notikušais sagādājis arī fiziskas ciešanas, viņam dažas dienas sāpējis.

Tiesai nav šaubu, ka apsūdzētais ar savu prettiesisko darbību ir nodarījis cietušam fiziskas un garīgas ciešanas.

Morālā kaitējuma atlīdzināšanas pienākums izriet no Krimināl procesa likuma (turpmāk KPL) 350.panta un Civillikuma 1635.panta regulējuma, kas paredz, ka katrs tiesību aizskārums, kuras rezultātā nodarīts kaitējums (arī morālais kaitējums), dod tiesību cietušajam prasīt apmierinājumu no aizskārēja, ciktāl viņu par šo darbību var vainot. Ar morālo kaitējumu jāsaprot fiziskas vai garīgas ciešanas, kas izraisītas ar neatļautas darbības rezultātā nodarītu cietušā nemantisko tiesību vai nemantisko labumu aizskārumu. Nosakot šādas atlīdzības apmēru, jāņem vērā morālā kaitējuma smagums un sekas. Ja prettiesiska darbība izpaudusies kā noziedzīgs nodarījums pret personas veselību, pieņemams, ka cietušajam šādas darbības rezultātā ir nodarīts morālais kaitējums.

Nosakot morālā kaitējuma apmēru, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma smagumu un raksturu, ka tas izdarīts publiskā vietā un vērst pret valsts varas pārstāvi, tiesa ņem vērā arī cietušam radīto fizisko un garīgo ciešanu raksturu, ka cietušajam izdarītais noziedzīgais nodarījums varēja radīt psiholoģisku pārdzīvojumu un sava veida pazemojumu. Tiesa morālā kaitējuma kompensāciju nosaka EUR 1000 apmērā, kas, tiesas ieskatā, ir samērīgs un taisnīgs atlīdzinājums.

Apsūdzētam pirmstiesas izmeklēšanā un tiesas procesā pēc viņa lūguma tika nodrošināta valsts nodrošinātā juridiskā palīdzība- piedalījās aizstāvis. Saskaņā ar KPL 367.panta pirmās daļas 4.punktu un 368.panta pirmo daļu no apsūdzētā valsts labā piedzenami šie procesuālie izdevumi EUR 147,28 apmērā.

Rezolutīvā daļa

Tiesa, vadoties no KPL 511., 512., 520. pantiem nosprieda:

/pers.B/atzīt par vainīgu Krimināllikuma 269.panta pirmā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījumā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 5 (pieciem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu šim sodam daļēji pieskaitīt neizciesto sodu pēc 2014.gada 20.februāra Valmieras rajona tiesas sprieduma- brīvības atņemšanu uz 1 gadu un policijas kontroli uz 1 gadu, un galīgo sodu noteikt brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu un 3 (trīs) mēnešiem ar policijas kontroli uz 1 (vienu) gadu.

Brīvības atņemšanas soda izciešanu /pers. B/ skaitīt no 2014.gada 19.maija. Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu soda termiņā ieskaitīt aizturējumā un apcietinājumā pavadīto laiku 2013.gadā no 31.augusta līdz 2.septembrim un 2014.gadā no 3.janvāra līdz 18.maijam.

Līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim saglabāt /pers. B/ drošības līdzekli – apcietinājumu.

Piedzīt no /pers. B/ par labu /pers. C/ kompensāciju EUR 1000 (viens tūkstotis *euro*).

Piedzīt no /pers. B/ par labu valstij procesuālos izdevumus saistībā ar samaksu advokātam EUR 147,28 (viens simts četrdesmit septiņus *euro* un 28 centus). Šajā daļā spriedumam noteikt 30 (trīsdesmit) dienu termiņu tā labprātīgai izpildei.

Spriedumu var pārsūdzēt (noprotestēt) 10 dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības, Vidzemes apgabaltiesā, iesniedzot sūdzību (protestu) Valmieras rajona tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības datums – 2014.gada 2.jūnijs.

Tiesnesis: J.Grīnbergs